

[Pia Christmas-Møller]

offentlige. Der er altså også her alene tale om en valgmulighed, ikke nogen forpligtelse.

Jeg fatter simpelt hen ikke, at Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre står alene med dette forslag, og jeg fatter slet ikke, at Fremskridtspartiet vil være bekendt at afvise forslaget med så ringe en argumentation, som tilfældet er.

Eva Kjer Hansen (V):

Også med hensyn til dette forslag skal jeg beklage, at der ikke er opbakning fra et flertal.

Med forslaget om at give ydelsesbeviser på hjemmehjælpsområdet vil vi styrke ældres og handicappedes muligheder for at vælge. Når vi giver modtagerne af hjemmehjælp mulighed for at vælge, hvem der skal give ydelsen, kan modtagerne bedre stille krav til indholdet og kvaliteten af den pågældende ydelse. Det offentlige har jo i dag nærmest en monopolliggende status, og det er galt. I stedet skal vi sætte den ældre eller handicappede i centrum og lade vedkommende bestemme, hvem der skal yde hjælpen.

Et andet element i forslaget er, at modtagerne mod betaling kan få mere hjælp end den, der er visiteret. Det er et ønske, som mange har, og hvorfor så ikke give folk muligheden for at betale for nogle ekstra timers hjælp af den hjemmehjælper, de kender i forvejen?

I Venstre vil vi gerne give borgerne flere valgmuligheder i det offentlige system og over for de offentlige ydelser. Det gælder børnefamilierne, men det gælder så sandelig også ældre og handicappede, som har hjælp behov. Jeg skal dybt beklage, at der ikke er opbakning til at give ældre og handicappede de her valgmuligheder og dermed vise respekt og tillid til, at de mennesker også selv kan forvalte deres tilværelse.

Tom Behnke (FP):

Jeg er ganske enig i, hvad fru Eva Kjer Hansen sagde her fra talerstolen, og vi har også i vores betænkning bidrag givet udtryk for, at under normale omstændigheder ville Fremskridtspartiet have støttet dette lovforslag, for det er et godt lovforslag, og det er et lovforslag, der går i den rigtige retning.

Men som vi også har skrevet i vores betænkning bidrag, nytter det ikke noget, at man tager nye initiativer på det her område, så længe

der ikke er ro og stabilitet. Hele hjemmehjælpsområdet er nærmest kuldsejlet og i havsnød i øjeblikket. Der er kaotiske tilstande stort set overalt i landet. Så nytter det ikke noget, at man bare farer ud: Nu skal vi gøre det, og nu skal vi gøre det! Under normale omstændigheder ville det være gode tiltag, men under de nuværende forhold vil det gøre mere skade end gavn.

Når fru Pia Christmas-Møller siger, at det er en ringe argumentation, så forstår jeg det ikke. Vi har ganske enkelt taget i betragtning, hvad de realistiske muligheder er på hjemmehjælpsområdet, og der er ikke realistiske muligheder i øjeblikket for at gennemføre et sådant forslag. Det vil ikke få den tilsigtede effekt, tværtimod vil det give endnu mere kaos og forvirring, og det er absolut ikke det, der er behov for på hjemmehjælpsområdet i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om ændring af lov om affaldsdepoter.

Af miljøministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 18/11 92. Første behandling 13/1 93. Betænkning 31/3 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.